

عنوان مقاله:

واکاوی مسئله فضیلت در حدیث فابی خیر من امی

محل انتشار:

کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

حمیدرضا بصیری - استادیار دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه علامه طباطبائی

زهره بشارتی - دانش آموخته کارشناسی رشد علوم قرآن و حدیث دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

در نقلی روایی چنین آورده‌اند که امام حسن مجتبی(علیه السلام) به فردی که آن حضرت را فرزند فاطمه زهرا(سلام الله علیها) خوانده بود، توصیه فرمود که ایشان را به پدرشان علین ابیطالب(علیه السلام) منتسب کند و سپس فرمود: فابی خیژمن امی . دربرخورد نخستین، از روایت مذکور، فضیلت و برتری امام علی(علیه السلام) بر حضرت زهرا(سلام الله علیها) برداشت می شود لیکن با عنایت به موارد استعمال واژه خیر در قرآن، روایات و لغت عرب، انگیزه‌های احتمالی فرد خطابکننده، فضای فرهنگی- سیاسی جامعهی آن روز که با تبلیغات فراوان معاویه و پیروان او به سمت حذف نام امام علی(علیه السلام) پیش میرفت و نیز این نکته که در فرهنگ عرب جاهلی، خطاب کردن با نام مادر چه بسا کنایه‌ای طعنآمیز تلقی میشد، به نظر می رسد امام حسن(علیه السلام) در مقام مخاطب، انتساب به پدر بزرگوارشان را نسبت به مادر عزیزشان گزینش مناسبتری دانسته و درصدد القای برتری مقام امیرمومنان(علیه السلام) نسبت به حضرت زهرا(سلام الله علیها) نبوده‌اند.

کلمات کلیدی:

امامت، امام علی(علیه السلام)، فاطمه زهرا(سلام الله علیها)، خیر، فضیلت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/300857>

